

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΑΙΤΙΑΤΟΥ

Από το Βιβλίο
ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
του Ρόμπερτ Ηλία Νατζέμυ
Αθήνα 1989

Έχουν γραφτεί τελευταία πολλά βιβλία και άρθρα από σοβαρούς πυρηνικούς επιστήμονες που παρουσιάζουν θεωρίες και εξηγήσεις της πραγματικότητας, οι οποίες προσεγγίζουν αρκετά τις αρχαίες πνευματικές αλήθειες. Μερικές απ' αυτές θα τις σχολιάσουμε στο κεφάλαιο «Μια Ανάλυση της Βάσης, της Πραγματικότητας». Σ' αυτό εδώ το κεφάλαιο θα ρίξουμε μια ματιά σε μια τελευταία θεωρία που παρουσιάζει ο γνωστός βιολόγος Dr. Rupert Sheldrake, ο πρώην διευθυντής των μελετών στη βιοχημεία και τη βιολογία των κυττάρων, του Πανεπιστημίου του Cambridge. Έχουμε πάρει όλες τις πληροφορίες και τις αναφορές σχετικά με τις θεωρίες του Dr. Sheldrake από το άρθρο του Dr. John Gliedman «Πέρα από τα σύνορα του νου», που δημοσιεύτηκε στο τεύχος του Φεβρουαρίου 1983 στο περιοδικό Science Digest.

Ο Dr. Sheldrake υποστηρίζει πως η μνήμη, η εξέλιξη και η μάθηση συμβαίνουν έξω από το νου. Ισχυρίζεται πως η μεταβολή, η εξέλιξη και η εμβρυακή ανάπτυξη δεν ρυθμίζονται απ' την αλληλεπίδραση των DNA και του περιβάλλοντος, όπως πίστευαν μέχρι τώρα οι βιολόγοι. Ο Dr. Sheldrake ισχυρίζεται πως τα έμβρυα και ο εγκέφαλός τους αναπτύσσονται συντονιζόμενα με μια καινούργιου είδους (άυλη) διασταλτική δύναμη που ονομάζεται μορφογεννητικό πεδίο. Όπως ένα μαγνητικό πεδίο δίνει τον προσανατολισμό για τα ειδικά σχήματα που θα δημιουργήσουν τα ρινίσματα του σιδήρου, έτσι κι αυτή η μυστηριώδης καινούργια δύναμη, μπορεί να σχηματίσει σώμα και νου. Αυτό που ονομάζει μορφικό συντονισμό ανάμεσα στον οργανισμό και το μορφογεννητικό πεδίο, είναι αυτό που καθορίζει τα πάντα· από τις ανατομικές αλλαγές της εξέλιξης μέχρι τη μάθηση μιας καινούργιας τέχνης. Αυτό το μορφογεννητικό πεδίο είναι μια θαυμάσια περιγραφή αυτού που στη φιλοσοφία της Γιόγκα ονομάζουμε αιτιατό σώμα. Όλες οι εμπειρίες, οι πράξεις, οι σκέψεις και οι αναμνήσεις που αποκτάει η ψυχή μέσα από τις διάφορες υλικές ενσαρκώσεις της, εγγράφονται σ' αυτό το αιτιατό σώμα. Με την εμπειρία κάθε καινούργιας ζωής, αυτό το αιτιατό σώμα ή μορφογεννητικό πεδίο, εξελίσσεται όλο και πιο πολύ. Έτσι εξελίχτηκε στην ικανότητα του ν' αλληλεπιδρά με την ύλη, αναπτύσσοντας σταδιακά την ικανότητα να διαμορφώνει όλο και πιο πολύπλοκους βιολογικούς οργανισμούς. Αρχίσαμε να λειτουργούμε εδώ πάνω στη γη με τη μορφή μονοκύτταρου οργανισμού και εξελιχτήκαμε σε φυτά, μετά σε έντομα, ζώα, ανθρωποειδή, ώσπου φτάσαμε στο ανθρώπινο επίπεδο. Μέχρι τώρα οι επιστήμονες πίστευαν πως αυτή η εξέλιξη οφείλεται στο πώς αντιδρούν τα μόρια DNA με το περιβάλλον τους. Και βέβαια αυτό είναι αλήθεια, αν δούμε το πράγμα μηχανιστικά. Όμως οι βιολόγοι, δεν έχουν ιδέα γιατί ή πώς τα DNA κάνουν αυτές τις αλλαγές. Αυτό συμβαίνει απλά γιατί η αλλαγή των DNA είναι άλλο ένα αποτέλεσμα και όχι αιτία.

Είναι το αποτέλεσμα της αλλαγής στο μορφογεννητικό πεδίο ή αιτιατό σώμα, που δημιουργεί μια αντίστοιχη αλλαγή στην κατασκευή των DNA και αυτά με τη σειρά τους, δημιουργούν αντίστοιχες αλλαγές στα γονίδια, στην κατασκευή του σώματος, στο ένστικτο, στη συμπεριφορά και στο χαρακτήρα. Έτσι, τα μόρια DNA και τα γονίδια, δουλεύουν σαν τα εξαρτήματα μιας τηλεόρασης που απλά μεταφέρουν τις αλλαγές αυτές στην οθόνη. Τα κύματα που έρχονται από το σταθμό δημιουργούν αόρατους κυματικούς σχηματισμούς που επηρεάζοντας τα μέρη της τηλεόρασης, δημιουργούν διάφορες εικόνες στην οθόνη. Με τον ίδιο τρόπο τα σώματά μας και οι χαρακτήρες μας σχηματίζονται από τα αιτιατά σώματα ή μορφογεννητικά πεδία. Εδώ ο καθηγητής Gliedman περιγράφει τη θεωρία του Dr. Sheldrake.

«Η κληρονομικότητα, παρατηρεί, βασίζεται στα γονίδια αλλά μόνο με τον έμμεσο τρόπο που η τηλεόραση βασίζεται στα μέρη της. Τα DNA δεν είναι το σχεδιάγραμμα του σώματος, όπως πιστεύουν οι περισσότεροι βιολόγοι. Τα DNA καθορίζουν την παραγωγή των πρωτεϊνών στον οργανισμό, και νομίζω πως οι πρωτεΐνες ενός οργανισμού είναι σαν τα μέρη μιας τηλεόρασης. Η αλλαγή στα γονίδια μεταβάλλει τις πρωτεΐνες, άρα και τον τρόπο που συντονίζεται ο οργανισμός με το συγκεκριμένο μορφογεννητικό πεδίο. Αυτές οι αλλαγές καταλήγουν σε αλλαγές στην κατασκευή του σώματος. Αυτοί που τον επικρίνουν απαντούν ότι όλα όσα έχει μάθει η επιστήμη για τη ζωή μέχρι τώρα, υποστηρίζουν την υπόθεση πως αυτό που ευθύνεται για την κατασκευή των πάντων, από τα μαλάκια μέχρι τον άνθρωπο, είναι η αλληλεπίδραση των μορίων με σύνθεση DNA και του

εμβρυολογικού περιβάλλοντος που όλο αλλάζει.»

Φαίνεται πολύ πιθανό να έχουν δίκιο για τις θεωρίες τους και ο καθηγητής Sheldrake και οι επικριτές του. Ένας επιστήμονας που θα εξέταζε τη λειτουργία μιας τηλεόρασης για πρώτη φορά, θα πίστευε ασφαλώς πως αυτό που δημιουργεί την αλλαγή των εικόνων στην οθόνη είναι, ότι αλλάζει συνεχώς η κατάσταση στα διάφορα μέρη που απαρτίζουν την τηλεόραση. Ο Sheldrake πολύ απλά πάει ένα βήμα πιο πέρα και λέει: Ναι αυτό είναι σωστό· όμως, υπάρχουν άλλες, πιο λεπτές αιτίες που δημιουργούν αυτές τις αλλαγές στα μέρη της τηλεόρασης. Το ένα δεν αποκλείει το άλλο. Απλώς προχωρήσαμε σ' ένα βαθύτερο επίπεδο στην ανάλυση των αιτιών, από το υλικό σώμα και το νου στο αιτιατό σώμα και την ανώτερη διάνοια.

Οι ιδέες του Sheldrake για την εμβρυολογία ξεφεύγουν από τα μέχρι τώρα παραδεκτά και οδηγούν σε μια εξίσου διαφορετική θεωρία για την εξέλιξη. Υποστηρίζει πως οι διάφορες κατηγορίες ζώντων οργανισμών, παραμένουν σταθερές για εκατομμύρια χρόνια, γιατί τα μορφογεννητικά πεδία είναι σαν τις συνήθειες που δυναμώνουν με την επανάληψη. Η κατασκευή των μορφογεννητικών πεδίων καθορίζεται από την ίδια την κατασκευή των προηγούμενων οργανισμών της ίδιας κατηγορίας ή είδους. Έτσι υπάρχει άμεση σχέση ανάμεσα στα σχήματα των οργανισμών μέσα στο χώρο και το χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι ένα έμβryo, π.χ. που αναπτύσσεται, θα συντονιστεί με τα σχήματα προηγούμενων εμβρύων του ίδιου είδους. Επιπλέον κάτι παρόμοιο συμβαίνει και με τη συμπεριφορά. Τα ζώα συντονίζονται με τη συμπεριφορά προηγούμενων παρόμοιων ζώων. Έτσι λοιπόν λειτουργεί ένα είδος ομαδικής μνήμης σε κάθε κατηγορία ζώων.

Αυτή η ιδέα της ομαδικής μνήμης σε κάθε είδος (κατηγορία) ενισχύεται κι από ένα πείραμα με πιθήκους που έγινε στην Ιαπωνία. Εδώ παραθέτουμε ένα απόσπασμα από το βιβλίο του Ken Keyes «Ο εκατοστός πίθηκος» που μιλάει γι' αυτό το πείραμα:

«Θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα φαινόμενο. Μέσα σ' αυτό το φαινόμενο μπορεί να βρίσκεται η μόνη μας ελπίδα για το μέλλον, για το είδος μας. Ακούστε την ιστορία του εκατοστού πιθήκου.
» Ο γιαπωνέζικος πίθηκος “Μακακαφουσκάτη” βρίσκεται υπό παρατήρηση εδώ και 30 χρόνια καθώς ζει στη φυσιολογική του άγρια κατάσταση. Το 1952 στο νησί Koshima, επιστήμονες προμήθευαν τους πιθήκους με γλυκοπατάτες που τις έριχναν στην άμμο. Η γεύση της ωμής γλυκοπατάτας άρεσε πολύ στους πιθήκους αλλά τους ενοχλούσε η άμμος. Μια πιθηκίνα 18 μηνών που την έλεγαν Ίμο, έλυσε το πρόβλημα πλένοντας τις πατάτες σ' ένα γειτονικό ρυάκι και έμαθε το κόλπο αυτό και στη μητέρα της. Αυτό τον καινούργιο τρόπο τον έμαθαν και όσα πιθηκάκια έπαιζαν μαζί της και το έμαθαν και στις μητέρες τους. Αυτή την πολιτιστική καινοτομία, την έμαθαν σταδιακά διάφοροι πίθηκοι, πράγμα που είδαν με τα ίδια τους τα μάτια οι επιστήμονες. Ανάμεσα στο 1952 και το 1958 όλοι οι νεαροί πίθηκοι έμαθαν να πλένουν τις γλυκοπατάτες που ήταν λερωμένες για να τις κάνουν πιο εύγευστες. Οι μόνοι ενήλικοι πίθηκοι που ακολούθησαν αυτή την κοινωνική πρόοδο, ήταν αυτοί που μιμήθηκαν τα παιδιά τους. Όλοι οι άλλοι ενήλικες εξακολουθούσαν να τρώνε τις πατάτες λερωμένες. Και ξαφνικά έγινε κάτι καταπληκτικό. Το φθινόπωρο του 1958 ένας ορισμένος αριθμός πιθήκων του νησιού Koshima έπλεναν τις γλυκοπατάτες τους. Είναι άγνωστος ο ακριβής αριθμός τους, αλλά ας υποθέσουμε ότι όταν ανέτειλε ο ήλιος κάποιο πρωί, υπήρχαν 99 πίθηκοι στο νησί Koshima που είχαν μάθει να πλένουν τις γλυκοπατάτες τους. Κι ας υποθέσουμε ακόμη ότι αργότερα εκείνο το πρωί έμαθε να πλένει τις πατάτες του και ο εκατοστός πίθηκος.

» ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΥΝΕΒΗ

» Μέχρι να νυχτώσει εκείνο το βράδυ όλοι οι πίθηκοι της φυλής έπλεναν τις γλυκοπατάτες πριν τις φάνε. Αλλά προσέξτε. Το πιο εκπληκτικό πράγμα που παρατήρησαν οι επιστήμονες ήταν πως η συνήθεια να πλένουν τις πατάτες πήδηξε την θάλασσα αυτόματα. Ολόκληρες αποικίες πιθήκων σ' άλλα νησιά και στη στεριά Τακασακιγιάμα άρχισαν να πλένουν τις πατάτες τους.»

Ο Ken Keyes αναφέρει αυτό το γεγονός σαν ένα σημείο ελπίδας για ν' αποφύγουμε τον πυρηνικό πόλεμο. Ελπίζει ότι αν αρκετοί άνθρωποι αποφασίσουν ότι δεν θέλουν να συνεχιστεί αυτός ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών, τότε κάποια στιγμή («Ο εκατοστός πίθηκος» ας πούμε) όλοι θα συνειδητοποιήσουν τη μεγάλη τρέλα και τότε θα έχουμε ειρήνη.

Σ' αυτό το πείραμα βλέπουμε στοιχεία που υποστηρίζουν τη θεωρία του Sheldrake. Είναι μάλλον απίθανο να έγιναν αλλαγές στα μόρια DNA σε πιθήκους που ήταν κιάλας γεννημένοι. Και μάλιστα σ' αυτούς που ζούσαν σ' άλλο νησί. Εκείνο που μπορεί να εξηγήσει ότι οι πίθηκοι σ' όλο τον κόσμο θ' αρχίσουν να συντονίζονται μ' αυτήν την καινούργια πληροφορία στην εξέλιξη του μορφογεννητικού

πεδίου του είδους, είναι η ίδια η ιδέα του μορφογεννητικού πεδίου. Ας συνεχίσουμε με την εξήγηση του καθηγητή Gliedman.

«Σύμφωνα με τον Sheldrake εξελικτικές αλλαγές συμβαίνουν· οπότε μεταβολές στα γονίδια ή το περιβάλλον παράγουν ένα έμβρυο τόσο διαφορετικό από τους γονείς, που δεν μπορεί πια να συμφωνήσει με το μορφογεννητικό πεδίο του είδους. Το νέο έμβρυο δεν μένει χωρίς δικό του πεδίο: Τη στιγμή που διαλύεται η παλιά σύνδεση, δημιουργείται μυστηριωδώς ένα άλλο μορφογεννητικό πεδίο που του ταιριάζει. Αυτό το καινούργιο πεδίο οδηγεί το έμβρυο που έχει ξεφύγει από τον παλιό δρόμο, να εξελιχτεί και να γίνει το πρώτο μέλος ενός καινούργιου είδους ή κατηγορίας και συγχρόνως θυμίζει την εξέλιξη των μελών του ίδιου είδους που ακολουθούν.»

Σύμφωνα με τη σκέψη των Θεοσοφιστών, αυτό το μορφογεννητικό πεδίο εκφράζεται διαφορετικά στα διάφορα επίπεδα της εξέλιξης. Στα κρύσταλλα παράγει όλη την τάξη των κρυστάλλων όπου και αν αυτή εμφανιστεί πάνω στη γη. Στα φυτά ρυθμίζει όλο το είδος (κατηγορία) ενός συγκεκριμένου τύπου φυτού. Στα έντομα ρυθμίζει μια συγκεκριμένη αποικία ή ομάδα εντόμων που μπορεί ν' απαρτίζεται από χιλιάδες έντομα. Μια αποικία μυρμηγκιών ή ένα μελίσι, θα είναι από ένα μορφογεννητικό πεδίο. Καθώς ανεβαίνουμε την κλίμακα της εξέλιξης, το μορφογεννητικό πεδίο γίνεται πιο ατομικό, πιο μοναδικό. Μπορεί να είναι ένα κοπάδι ελαφιών, ένα σμήνος πουλιών, μια αγέλη σκυλιών και άλλα παρόμοια. Ζώα που έχουν στενή επαφή με τον άνθρωπο εξελίσσονται πιο γρήγορα και αποκτούν ιδιότητες που τα ξεχωρίζουν από τα υπόλοιπα μέλη του είδους τους· π.χ. ιδιαίτερα έξυπνα σκυλιά και γατιά με σαφή προσωπικότητα. Σύμφωνα μ' αυτή τη Θεοσοφική ιδέα, ένα μορφογεννητικό πεδίο μπορεί να παράγει μόνο έναν άνθρωπο με μοναδική, ατομική οντότητα. Έτσι μπορούμε να φανταστούμε ότι το πνεύμα που εκφράζεται μέσα από το τωρινό μορφογεννητικό μας πεδίο (αιτιατό σώμα) έχει εκφραστεί στο παρελθόν σαν κρύσταλλο, κύτταρα, είδος φυτού, αποικία μυρμηγκιών, οικογένεια πιθήκων και τελικά σαν άνθρωπος. Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε αυτά τα ζώωδη ένστικτα και να τ' αλλάξουμε. Είναι πιθανό να εξετάσει και ν' αποδείξει (ή το αντίθετο) κανείς τη θεωρία του Dr. Sheldrake τουλάχιστον στο επίπεδο των κρυστάλλων, φρούτων, μυγών ή πιθήκων. Έχουν γίνει και γίνονται τεστ που δείχνουν ότι η πηγή των διαμορφωτικών αλλαγών, είναι πέρα και πάνω από το υλικό επίπεδο των DNA και των γονιδίων. Εδώ ο καθηγητής Gliedman εξηγεί τις πιθανότητες δοκιμής της θεωρίας του Dr. Sheldrake.

«Η θεωρία κάνει συγκεκριμένες προβλέψεις πάνω σε μια πλατιά σειρά φαινομένων που μπορούν να ελεγχθούν, γράφει ο Sheldrake. Εάν αυτές οι προβλέψεις αποδειχτούν λανθασμένες, τονίζει, τότε θ' αναγκαστεί να εγκαταλείψει τη θεωρία σαν καλός επιστήμονας. Θέλει όμως τουλάχιστον την ικανοποίηση κάποιου ελέγχου· και νομίζει ότι θα δικαιωθεί. Πιστεύει ότι ένα πείραμα που έγινε τελευταία στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο στο Ουέλτον από την Εγγλέζα βιολόγο Mak Wan Ho, ανοίγει καινούργιες προοπτικές. Ακολουθώντας τα βήματα του μεγάλου βιολόγου Conrad Waddington, η Ho μελέτησε την επίδραση του αιθέρα στην εμβρυολογική ανάπτυξη της κοινής μύγας (*Drosophyla*), που είναι το έντομο που προτιμούν να πειραματίζονται οι γενετιστές. Όπως και ο Waddington και οι συνεργάτες του πριν απ' αυτόν, είδε ότι ο αιθέρας άλλα αυγά τα σκότωνε αμέσως, άλλα τ' άφηνε ανέπαφα και σ' άλλα προκαλούσε μια αλλαγή στην ανάπτυξή τους που έμοιαζε με τ' αποτελέσματα μιας μεταβολής που ονομάζεται διθώρακας. Δηλαδή, αντί ν' αναπτυχθούν σε κανονικές μύγες, αυτή η τελευταία ομάδα από έμβρυα, ανέπτυξε κι ένα δεύτερο ζευγάρι φτερά. Το ελάττωμα δεν είναι γενετικό - οι μύγες έχουν φυσιολογικά χρωματοσώματα, αλλά είναι το αποτέλεσμα της επίδρασης του αιθέρα στις μορφές ανάπτυξης που ελέγχουν τα DNA. Τα μωρά της Θαλιδομήδης παρουσιάζουν ακριβώς τις ίδιες αναπτυξιακές παραμορφώσεις που είναι γενετικές.

» Όταν οι φυσιολογικές μύγες και αυτές που υπέστησαν τις αλλαγές, ωρίμασαν σεξουαλικά, η Ho μάζεψε τ' αυγά τους και τ' άφησε πάλι στην επίδραση του αιθέρα, με την ίδια δόση όπως και πριν. Επανελάβε αυτή τη διαδικασία ώσπου να εκτεθούν στον αιθέρα, πέντε συνεχείς γενιές από μύγες στη διάρκεια της εμβρυακής τους κατάστασης.

» Εφόσον οι μεταβολές στον πληθυσμό δεν καταγράφηκαν στα γονίδια, θα περίμενε κανείς ότι το ποσοστό αυτών που υπέστησαν μεταβολές θα ήταν το ίδιο σε κάθε επόμενη γενιά. Αλλά η Ho ανακάλυψε ότι σε κάθε γενιά το ποσοστό αυτών που άλλαζαν και αποκτούσαν τέσσερα φτερά, ήταν μεγαλύτερο απ' ότι στη γενιά των γονιών τους και αυξανόταν σταθερά. Το μεγαλύτερο ποσοστό αλλαγής είχαν τα δύο φορές δισέγγονα της πρώτης γενιάς.

» Ο Sheldrake πιστεύει ότι η αύξηση οφείλεται στη σταδιακά αυξανόμενη δύναμη του μορφογεννητικού πεδίου των μυγών με τα τέσσερα φτερά. Αλλά η συμβατική γενετική θεωρία, θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι η αύξηση οφείλεται στο γεγονός ότι τα γονίδια ή το σύμπλεγμα γονιδίων που

προστατεύει από τη δηλητηρίαση του αιθέρα, συνδέεται και μ' ένα άλλο παράγοντα που προτρέπει τα έμβρυα ν' αναπτύξουν κι ένα ζευγάρι φτερά παραπάνω».

Παρ' όλα αυτά, λέει ο Sheldrake, η συμβατική θεωρία δεν μπορεί να εξηγήσει μερικά από τα επόμενα αποτελέσματα της Ho. Αφού τελείωσε το πρώτο της πείραμα, πήρε μια δόση καινούργια αυγά, από ένα πληθυσμό μυγών που δεν είχε ποτέ εκτεθεί στον αιθέρα και τα υπέβαλε στην ίδια δοκιμασία. Αυτή τη φορά ο αιθέρας είχε πολύ μεγαλύτερη μεταμορφωτική επιρροή σε κάθε γενιά. Το ποσοστό των μυγών με τέσσερα φτερά ήταν σημαντικά μεγαλύτερο απ' ότι στο προηγούμενο πείραμα. Αυτό το σημείο που ανακαλύφθηκε στο πείραμα με τις μύγες μπορεί συγχρόνως να προκαλέσει και κάποια ελπίδα για την εξέλιξη του ανθρώπου. Είναι αυτό που αναφέρει ο Ken Keyes σαν το αποτέλεσμα του εκατοστού πιθήκου κι αυτό που ο Maharishi Makeesh Yogi ονομάζει την επιρροή του 1%. Ο Maharishi Maheesh Yogi έχει πει κι έχει αποδείξει ότι εάν το ένα στα εκατό του πληθυσμού διαλογίζεται τακτικά, μπορεί ν' αλλάξει η συμπεριφορά όλου του πληθυσμού. Κι αυτό έχει αποδειχτεί στη μικρή πολιτεία του Ρόουντ Άιλαντ, στις Η.Π.Α.

Όταν το ποσοστό αυτών που διαλογίζονταν έφτασε στο 1% του πληθυσμού, μειώθηκε σε σημαντικό βαθμό η εγκληματικότητα και ο αριθμός των διαζυγίων σ' ολόκληρο τον πληθυσμό. Μπορούμε λοιπόν να υποθέσουμε πως υπήρξε μια αντίστοιχη αλλαγή στο μορφογεννητικό πεδίο των ανθρώπων εκεί, σαν αποτέλεσμα της σημαντικής αλλαγής της συμπεριφοράς στο ένα στα εκατό του είδους.

Φαίνεται λογικό πως μια διαδικασία όπως ο διαλογισμός, η προσευχή ή η προβολή της θετικής σκέψης, μπορεί να είναι η σημαντικότερη μέθοδος για ν' αλλάξει το μορφογεννητικό μας πεδίο μ' ένα τρόπο εξελικτικό και για το άτομο και για την κοινωνία. Σύμφωνα με τους γιόγκι, μπορούμε με τακτικό διαλογισμό, όπου ξεπερνάμε τα συμπλέγματα των σκέψεων (δηλαδή τις εικόνες στην τηλεόραση) και φτάνουμε στην πηγή της σκέψης στο αιτιατό σώμα (τα κύματα της τηλεόρασης), να σβήνουμε ή ν' αλλάζουμε τις εντυπώσεις στο αιτιατό σώμα.

Εάν η θεωρία του Sheldrake μπορούσε ν' αποδειχτεί μ' έναν επιστημονικό τρόπο, θα είχαμε έναν πολύτιμο σύνδεσμο ανάμεσα στην επιστήμη και την πνευματικότητα. Έναν σύνδεσμο που θα μπορούσε να είναι πολύτιμος για την εξέλιξη του μορφογεννητικού μας πεδίου. Εάν όλοι μας συνεχίσουμε να ερευνούμε την εσωτερική συνειδητότητά μας, θα βοηθήσουμε κι εμείς, με το δικό μας μοναδικό τρόπο, τη γενική εξέλιξη του ανθρώπου προς τις θεϊκές ιδιότητες που υπάρχουν μέσα του. Έτσι μπορούμε να καταλάβουμε τι σημαίνει όταν λέμε ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο «κατ' εικόνα και ομοίωση». Καθώς εξελίσσεται το μορφογεννητικό μας πεδίο, η πνευματική μορφή θα έχει όλο και περισσότερες θεϊκές ιδιότητες όπως η δημιουργικότητα, η αυτοεπίγνωση, η αγάπη, η δύναμη της θεραπείας, η ικανότητα να παράγουμε μουσική, μαθηματικά, τέχνη και φιλοσοφία.

Ο ίδιος ο Sheldrake προτείνει ένα πιθανό πείραμα που θα μπορούσε ν' αποδείξει τη θεωρία του, τουλάχιστον στο επίπεδο των κρυστάλλων. Η θεωρία του Sheldrake, μας επιτρέπει επίσης μια καινούργια προοπτική σε φαινόμενα πάνω σε άψυχα αντικείμενα. Ας μελετήσουμε μια ουσία που δεν έχει ξανά κρυσταλλοποιηθεί σε εργαστήριο. Ο χημικός πρέπει να δημιουργήσει κατά κάποιο τρόπο τις συνθήκες που θα επιτρέψουν την κρυσταλλοποίησή της. Μερικοί ισχυρίζονται ότι όταν ένας κρύσταλλος έχει σχηματιστεί πολλές φορές, οι επόμενες κρυσταλλοποιήσεις γίνονται όλο και πιο εύκολα. Πολλοί χημικοί υποστηρίζουν πως αυτό είναι απλώς αποτέλεσμα καλύτερης τεχνικής. Άλλοι όμως, λέει ο Sheldrake, ισχυρίζονται πως μικροσκοπικά κομματάκια από τους καινούργιους κρυστάλλους, διαφεύγουν στον αέρα και μπορούν θεωρητικά να «γονιμοποιήσουν» καινούργια διαλύματα της χημικής ουσίας και να επιταχύνουν την ανάπτυξη κρυστάλλων. Ο Sheldrake πιστεύει όμως, ότι υπάρχει κάτι άλλο και προβλέπει ότι η κρυσταλλοποίηση θα γίνεται σταδιακά πιο εύκολα ακόμα και αν εμποδιστεί η διαφυγή κρυστάλλων στον αέρα. Το μορφογεννητικό πεδίο που είναι υπεύθυνο για τη δημιουργία των κρυστάλλων της χημικής ουσίας όλο και θα δυναμώνει.

Σύμφωνα με την υπόθεση της μορφογεννητικής αιτίας, δεν θα μπορεί να προβλεφθεί το σχήμα των κρυστάλλων που θα δημιουργηθούν σε μια χημική ουσία που μόλις έχει συντεθεί και δεν υπάρχει ακόμη μορφογεννητικό πεδίο γι' αυτό το σχήμα. Αλλά αφού κρυσταλλοποιηθεί για πρώτη φορά, τα σχήματα των κρυστάλλων θα επηρεάσουν τις επόμενες κρυσταλλοποιήσεις μέσα απ' τον μορφικό συντονισμό· και όσο πιο συχνά κρυσταλλοποιείται, τόσο πιο πολύ θα δυναμώνει αυτή η επιρροή. Και πάλι ο Sheldrake δεν μιλάει στην τύχη· κάνει μια πρόταση που μπορεί ν' αποδειχτεί εύκολα. Ένας ερευνητής θα μπορούσε να χωρίσει μια χημική ουσία που μόλις έχει συνθέσει, σε τρία μέρη και να στείλει το καθένα σε ξεχωριστό εργαστήριο. Οι φυσικοί σ' αυτό το εργαστήριο θα μπορούσαν να «γονιμοποιήσουν» το δείγμα που έχουν παραλάβει σε διαφορετικά σχήματα κρυστάλλων, ελπίζοντας να υποχρεώσουν τη χημική ουσία να πάρει διαφορετικές μορφές στο κάθε εργαστήριο. Στη συνέχεια το ένα εργαστήριο θα μπορούσε

να κάνει «μαζικές παραγωγές» των κρυστάλλων που έχουν αναπτυχθεί εκεί, ενώ τ' άλλα δύο θα έπαιρναν την εντολή να κλείσουν. Ο σκοπός της «μαζικής παραγωγής» θα ήταν να γίνει προσπάθεια δυνάμωσης του ενός από τα τρία πιθανά μορφογεννητικά πεδία. Τελικά οι επιστήμονες στα δύο εργαστήρια που είχαν κλείσει, θα έπαιρναν εντολή να ξαναρχίσουν την παραγωγή κρυστάλλων. Τώρα, η κανονική θεωρία προβλέπει ότι αφού δεν υπάρχει πιθανότητα «μόλυνσης», αυτά τα δύο εργαστήρια θα παράγουν τους ίδιους κρυστάλλους, όπως πριν, με την ίδια ευκολία. Η υπόθεση της μορφογεννητικής αιτίας όμως, προβλέπει ότι το κρυσταλλικό σχήμα που είχε παραχθεί πριν μαζικά, θα αποκρυσταλλωθεί πολύ πιο γρήγορα κι εύκολα από τ' άλλα. Εάν, λέει ο Sheldrake, αρχίσουν και στα τρία εργαστήρια να κρυσταλλοποιούνται οι χημικές ουσίες με τα σχήματα κρυστάλλων της «μαζικής παραγωγής», τότε θα μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν αρκετά πειστικές αποδείξεις πως υπάρχει φυσική επιλογή.

Βιβλία για παραπέρα έρευνα

Απο τη Φυσική στην Μεταφυσική (Νίκος Ταμπάκης)

Το Ονειρο του Σωκράτη (Νίκος Ταμπάκης)

Από την Ποίηση στην Λογική (Νίκος Ταμπάκης)

Από τον Μάνο Δανέζη & τον Στράτο Θεοδωσίου (εκδ. Διαυλος)

1. Το Σύμπαν που Αγάπησα

2. Η Κοσμολογία της Νόησης

3. Η Οδύσσεια των Ημερολόγιων "Αναζητώντας τις Ρίζες της Γνώσης.

4. Στα Ίχνη του Ι.Χ.Θ.Υ.Σ. Αστρονομία, Ιστορία Φιλοσοφία.

Ταό και Φυσική (Φριτς Καπρα)

Υπερφύση - Μετά την Υπερφύση (Λαϊαλ Γουάτσον)

Οι χορευτές δάσκαλοι του Γου Λί (Γκαρυ Ζούκαβ)

Τα επτά πειράματα (Ρούπερτ Σελντρεϊκ)

Οικουμενική Φιλοσοφία (Ρόμπερτ Νατζέμυ)

Ο μυστικός κύκλος της Ζωής (Ρόμπερτ Νατζέμυ)

Κβαντική Συνειδητότητα (Στέφεν Γουολινσκυ)

Μόρια των συναισθημάτων (Καντις Πέρτ)

Τι στο μπιτ ξέρουμε (Βιβλίο και Ταινία)

Τα Heart Math books(www.heartmath.com)